

Consell Tributari

Expedient: 89/2

El Consell Tributari, reunit en sessió de 28 d'octubre de 1992, coneixent del recurs presentat per la Sra. E.N.D.R., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- En data 2 de febrer de 2001, la Sra. E.N.D.R. presenta escrit que qualifica d'al·legacions prèvies i, subsidiàriament, de recurs d'alçada contra la liquidació de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys meritat per la transmissió de la finca situada en el carrer ..., núm. ...

2.- En el seu escrit sol·licita examinar totes les actuacions seguides en l'expedient anteriors a la liquidació girada i, en especial, les bases, les formules i els paràmetres que han servit per al càlcul, així com el de l'interès de demora, amb la finalitat que no se li causi indefensió i de poder efectuar les al·legacions oportunes, i sol·licita a més la suspensió del termini per a formular el recurs d'alçada.

3.- De manera subsidiària articula el recurs d'alçada al·legant la nul·litat de la liquidació pel fet que es refereix a un impost que no existeix i no per no estar firmada; absència de notificació personal de l'establiment o de la modificació del valor cadastral de l'immoble. Així mateix, entén que la liquidació girada no expressa els seus elements essencials, ja que no conté cap apartat referent al fet imposable ni a la base imposable, i una casella indica "període liquidat", quan en la plusvàlua es liquidava per un acte concret i no per períodes, excepte en la taxa d'equivalència. Finalment, al·lega que no s'hi conté cap referència a la normativa legal o reglamentària aplicable.

4.- D'altra banda, en el mateix escrit sol·licita l'anul·lació del rebut girat per impost sobre béns immobles de l'any 2000.

5.- Amb anterioritat a aquest escrit, concretament en data 22 de gener de 2001, la interessada, en relació amb la incoació de l'expedient sancionador núm. .../2000, després de sol·licitar l'ampliació del termini concedit per a al·legacions a fi de poder examinar les actuacions i la còpia d'aquestes, formula les següents al·legacions: justifica, en primer lloc, l'endarreriment en el pagament per circumstàncies familiars i personals. Sol·licita que se l'informi si hi ha bonificació o exempció per a persones majors. Nega que existeixi infracció tributària greu, pel fet que precisament se li concedís el termini d'un mes per a l'abonament voluntari de la liquidació, i argumenta que, ja que es tracta d'una declaració, la seva falta de presentació dóna lloc a una infracció simple. Al·lega així mateix, la nul·litat del Reglament sancionador aprovat pel Reial decret 1.930/1998, d'11 de setembre, ja que en la tramitació abreujada es produeix una minva de les garanties del procediment, ja que obliga a que sigui el presumpte responsable qui aporti els documents o justificants que estimi oportuns i no estableix la deguda separació entre la fase instructora i la sancionadora, d'on deriva la nul·litat de ple dret de la resolució perquè no s'ha prescindit del procediment legalment establert en la Llei 30/1992, que no s'ha respectat el tràmit d'al·legacions en la fase instructora del procediment, i que no s'ha vulnerat el dret a utilitzar els mitjans de prova pertinents a la defensa. També al·lega que s'ha incomplert la regla que exigeix que sigui notificada la identitat de l'instructor, l'autoritat competent per a imposar la sanció i la norma que li atribueix tal competència. Considera també inconcreta i causant d'indefensió l'expressió relativa a la conformitat amb la liquidació de l'impost, ja que no queda clar si impedeix formular recurs contra aquesta. Al·lega, així mateix, que el Reial decret 1.930/1998 no és aplicable al cas, ja que està pensat per a l'Administració d'Hisenda de l'Estat. Finalment, sol·licita que s'anul·li la liquidació de l'impost sobre béns immobles corresponent a l'exercici 2000, que es reclama per via de constrenyiment, per no ser-ne el subjecte passiu.

6.- En data 21 de novembre de 2001, la interessada dedueix un nou escrit en relació amb la sol·licitud de l'Ajuntament que demanava que aportés dades, que es nega a acompanyar al·legant que ja es troba en poder de l'Administració actuant. Reitera la seva sol·licitud que se li remeti còpia dels antecedents que consten en l'expedient. I atès que l'escrit presentat en data 2 de febrer de 2001 no ha estat contestat en temps i forma, sol·licita que s'exigeixi responsabilitat disciplinària del personal al servei de l'Ajuntament que tingui a càrrec seu el despatx de l'expedient, i reitera el seu dret a

conèixer a les autoritats i personal sota la responsabilitat dels quals es tramet el procediment.

7.- Per part seva, l'informe de la Divisió de Recursos de l'Institut Municipal d'Hisenda proposa estimar parcialment el recurs pel que fa a anul·lar la liquidació de l'impost sobre béns immobles del 2000, i confirma en tota la resta la liquidació per impost sobre increment de valor dels terrenys, la via de constrenyiment i la sanció imposada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Abans d'entrar en l'examen de les suposades irregularitats i causes de nul·litat que proposa la recurrent, convé respondre a la pregunta que formula en l'escrit de data 22 de gener de 2001, sobre si hi ha prevista alguna bonificació per la transmissió de l'habitatge habitual. Cal dir que en l'Ordenança 1.3 per a l'exercici de 1999, data de la venda de la finca de la qual tractem, únicament s'hi conté la possibilitat de subvenció per a les transmissions *inter vivos* que realitzin persones majors de 65 anys relatives al seu habitatge habitual a canvi d'una renda vitalícia (art. 4), i la concessió d'una bonificació, que varia segons el valor del sòl, per a les transmissions *mortis causa* en favor del cònjuge, descendents o ascendents. Per tant, no correspon reconèixer cap benefici en l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys per la venda examinada.

Segon.- Pel que fa a l'argument que pretén la nul·litat de la liquidació per inexistència de l'impost, no es pot admetre. És notori que el nom que popularment es dóna a aquest impost és el de plusvàlua i la recurrent l'utilitza en una ocasió en els escrits. Es pot opinar que no és correcte que l'Ajuntament no utilitzi en els seus impresos el nom oficial, però no es pot parlar ni d'inexistència de l'impost i d'indefensió de la recurrent.

Tercer.- L'al·legació de la recurrent que la liquidació és nul·la per no anar firmada no atén a la circumstància que el document que rep és la transcripció per ordenador de la liquidació practicada pels òrgans de gestió, i l'únic document que ha d'anar firmat no és aquesta transcripció, sinó el document o la relació de liquidacions transmeses als serveis informàtics.

Quart.- L'al·legació de falta de notificació del valor cadastral tampoc se sosté, ja que a l'escriptura de venda s'hi uní el testimoni del rebut de l'impost sobre béns immobles corresponent a l'exercici de 1999, d'on es dedueix que la recurrent tenia oficialment notícia del valor cadastral.

Cinquè.- Tampoc és correcta l'apreciació de la recurrent que la liquidació girada no expressa els seus elements essencials. Contràriament, consta el fet imposable, que és la transmissió de la citada finca, de la qual es fa constar la data i el notari autoritzant, més les dades cadastrals del solar; també hi consta la base imposable sota l'epígraf "increment valor", obtinguda per l'aplicació del coeficient i els anys transcorreguts des de l'última transmissió. La casella "període liquidat", sense ser un exemple d'adequació a les dades, indica com a període: "1999", cosa que implica que és aquest any el final del període liquidat, i a la vegada es conté en la pròpia liquidació la data del seu inici en data 6 de juliol de 1978, en què es produí l'adquisició de la finca, sense que es puguin atendre els raonaments relatius a que el període liquidat només es pot referir a la taxa d'equivalència, ja que l'article 6 de l'Ordenança fiscal inclou com element per a la determinació de la base imposable el que diu "període impositiu", és a dir, el número d'anys en què la finca ha pertangut al transmissent.

Sisè.- Addueix també la recurrent que no es conté en la liquidació cap referència a la normativa legal o reglamentària aplicable. Això és cert, però no es pot considerar que sigui causa d'indefensió, ja que si la recurrent pot argumentar sobre el procediment sancionador en matèria tributària regulat en el Reial decret 1.930/1998 per a afirmar la seva suposada il·legalitat, no és lògic que al·legui indefensió perquè no se li hagi dit expressament que l'impost liquidat es regeix pels articles 105 a 111 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i per l'Ordenança fiscal municipal aprovada per l'Ajuntament per a l'exercici corresponent.

Setè.- La recurrent sol·licita en diverses ocasions poder examinar les actuacions seguides en l'expedient de gestió tributària abans de la liquidació girada i, en especial, les bases, les fórmules i els paràmetres que han servit de base per la càlcul així com per al de l'interès de demora. La liquidació no s'ha practicat sobre la base d'actuacions prèvies, sinó sobre la base exclusivament de l'escriptura de transmissió, i

les bases, els paràmetres i les fórmules són els de l'Ordenança fiscal. Per això s'explica que l'Administració no hagi respòs directament a aquesta petició. No obstant això, tenint en compte l'esperit de comunicació i informació oberta que es desprèn en termes explícits de la Llei 30/1992 i de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, l'Administració hagués hagut de contestar, encara que fos només per a explicar el que s'havia dit, és a dir, que l'únic antecedent el constituïa l'escriptura de venda i el rebut de l'impost sobre béns immobles, i que les bases, els paràmetres i les fórmules de la liquidació eren els regulats per l'Ordenança fiscal 1.3. En tot cas, aquesta falta d'explicació no constitueix motiu d'indefensió per al contribuent, ja que la norma és molt clara i, pel que es dedueix dels seus escrits, la recurrent compta amb assessorament jurídic.

Vuitè.- Ara bé, al marge de la Llei 30/1992, a la que tantes vegades recorren els escrits examinats quan en realitat només té aplicació supletòria en matèria tributària en defecte de les normes específiques d'aquesta naturalesa, segons estableix la seva disposició addicional cinquena, la Llei general tributària conté certes normes que no s'han complert en aquest cas, i que per tant aquest Consell pot prendre en consideració, encara que no hagin estat al·legades per la recurrent, conforme amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 160 de la Llei general tributària, segons el qual "la reposició sotmet a coneixement de l'òrgan competent per a la seva resolució totes les qüestions que ofereixi l'expedient, hagin estat o no plantejades en el recurs".

Novè.- La liquidació practicada se sosté en el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 123 de la Llei general tributària, en la redacció donada per la Llei 5/1995, de 20 de juliol, que era la vigent en la data a què es refereix el recurs, amb arranament a la qual l'Administració tributària "podrà dictar liquidacions provisionals d'ofici quan els elements de prova que constin en poder seu posin de manifest la realització del fet imposable, l'existència dels seus elements que no hagin estat declarats o l'existència d'elements determinants de la quantia del deute tributari diferents dels declarats". L'apartat 3 del citat article preveu, no obstant això, que "abans de dictar la liquidació s'ha de posar de manifest l'expedient als interessats o, en el seu cas, als seus representants perquè, en un termini no inferior a deu dies ni superior a quinze, puguin al·legar i presentar els documents i justificants que estimin pertinents".

Desè.- Aquesta manifestació no es realitzà, i per això és procedent anul·lar la liquidació practicada i retrotraure les actuacions a la data immediatament anterior a la pràctica de la liquidació, a fi de concedir un termini de quinze dies a la recurrent a fi que pugui examinar l'expedient i formular les al·legacions que consideri procedents al seu dret.

Onzè.- L'anul·lació de la liquidació principal produeix efectes sobre l'expedient sancionador, el resultat del qual s'ha d'anul·lar, cosa que excusa de respondre la resta d'al·legacions de la recurrent. Aquesta declaració no és obstacle perquè l'expedient s'incoï de nou, segons la liquidació que es practiqui, tenint en compte si aquesta gaudeix de la conformitat del contribuent o és objecte de recurs, i de la resta de circumstàncies que derivin de la resolució de l'expedient de gestió.

Dotzè.- La recurrent sol·licita també en l'escrit d'11 de novembre de 2001, que s'obri expedient disciplinari als funcionaris que tenen a càrrec seu la tramitació de l'expedient iniciat per aquesta en data 2 de febrer de 2001, i que se la consideri part en el mateix. Encara que no sigui de la competència d'aquest Consell Tributari pronunciar-se sobre qüestions disciplinàries, creu oportú manifestar la seva opinió que no estima que hi hagi motiu suficient en aquest cas per a incoar expedient de tal naturalesa, atès que tots els antecedents d'aquest expedient, no només consten en poder de la recurrent, sinó que han estat subministrats per aquesta.

Tretzè.- La Divisió de Recursos proposa que s'investigui sobre la firma de l'escrit presentat en data 21 de novembre de 2001, que és diferent a la dels escrits de 2 de febrer i 22 de gener. No compartim aquesta proposta. Encara que la firma no correspongui amb la dels documents anteriors, s'ha d'afirmar que el subjecte passiu té dret a firmar com millor li sembli. La falsedat de la firma, que és el que suposem que es persegueix amb l'esmentada proposta, només es pot establir si el recurrent manifesta que no és seva. D'altra banda, en el cas que la recurrent manifestés que la firma no és seva, la conseqüència única que es podria deduir seria la de tenir per no presentat aquest escrit, cosa que no té cap efecte sobre el tema examinat, i la d'indagar qui suplantà la firma, que és una qüestió de difícil, per no dir impossible, esbrinament i que només tindria conseqüències penals, és a dir, que no afectaria als aspectes substantius de l'expedient ni a la seva resolució en l'àmbit administratiu.

Catorzè.- Compartim el criteri de la Divisió de Recursos pel que fa a l'anul·lació de la liquidació per impost de béns immobles corresponent a l'exercici 2000.

Per tot això, i coincidint amb l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

ESTIMAR en part el recurs; ANUL·LAR la liquidació impugnada de l'impost sobre increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana; RETROTRAURE el procediment al moment anterior a la pràctica de la liquidació, a fi que la interessada pugui formular les al·legacions que consideri oportunes en el termini de quinze dies; ANUL·LAR la liquidació de l'impost sobre béns immobles de l'exercici 2000, que s'ha de girar a càrrec de l'adquirent de l'immoble; ANUL·LAR la provisió de constrenyiment referent a les liquidacions que s'anul·len, així com les actuacions del procediment sancionador, el qual s'ha de poder incoar de nou, en el seu cas, un cop practicada o ratificada la liquidació en via de gestió per l'impost sobre increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, tot això sense perjudici de la liquidació que correspongui per interessos de retard.